

đại như ở Mỹ. Sau khi nhà máy khánh thành thì T.C. mới thấy là nhà máy tuy hiện đại nhưng nhân viên thì không! Rứa là toi được điều động đi xuống đó để giúp điều hành nhà máy. Nhà máy này tên gọi là Guaraú, lúc bấy giờ có khả năng sản xuất 900 000 m³/ng. (so với Nhà Máy Thủ Đức sau khi nâng cấp có khả năng sản xuất 680 000 m³/ng) và được xây dựng theo đầu óc phiêu lưu của người Brazil. Họ ủi bằng một đỉnh núi để xây nhà máy! Chiều chiều mây kéo tới phủ chân núi và các đỉnh núi chung quanh làm cho tôi nhớ nhà, nhớ VN kinh khủng.

Để vào Brazil tôi phải có thông hành. Vì mới tới đất Mỹ chỉ có 1 năm và vì mang tiếng là tị nạn nên chỉ xin được một cái Refugee Travel Document (RTD) màu xanh lục. Chính phủ Mỹ sợ người ta nhầm lẫn nên ghi rõ: this document is NOT a passport. Máy bay hãng Brazil Air trước khi đến SP phải bay qua va ghé tại Lima, Peru. Khi đến phi trường SP thì nhân viên kiểm soát thông hành lật lui lật tới cái RTD của tôi vì nó không giống ai nhưng rồi cũng đóng dấu cho tôi quá ải. Trước khi đến Brazil thì tôi tưởng quốc gia này nói tiếng Spanish té ra họ dùng tiếng Portuguese. Vì cùng một nguồn gốc Latin với nhau cho nên vốn liếng tiếng Pháp của tôi cũng dùng được. Tiếng được tiếng không nhưng ít nhất cũng khỏi múa mỗi tay khi nói chuyện với nhân viên nhà máy. Ngày hôm sau tôi vào Thụy Cục gặp Giám Đốc để chào xã giao. Tôi được mời

chén thứ hai và tôi nốc một hơi hết sạch. Ông GD mời tôi chén thứ ba, người bạn đồng hành của tôi làm dấu kín đáo đừng uống nhưng tôi vì thấy cafe ngon qua nên làm luôn chén thứ 3 trước khi chào ông GD để đi nhà

uống cafe do Brazil gọi là cafe zino. Chén cafe chỉ nhỏ bằng chén Tống uống trà và cafe đậm kẹo ngon tuyệt trần. Sau chén thứ nhất và thấy tôi khen ngon nên tôi được mời thêm

máy. Tối đó tôi thức sáng đêm, mí mắt không thêm nhắm lại đừng nói chi ngủ! SP đi trước California 3 giờ cộng thêm với chất cafeine nên đã làm tôi đã thức trắng đêm! Còn tiếp. Kỳ sau: Tôi được đàn chào ở Brazil)

Các Anh Hợp & Bửu thân

Tôi xin gửi theo đây 2 bài để Anh xem có đăng được thì đăng cho anh em CC đọc cho vui. Như tôi đã trình bày với Anh hôm gặp nhau ở San Diego, tôi vì bị ràng buộc bởi hợp-đồng bên VN nên không thể viết bài về Cung Cấp Nước cho Sài Gòn được. Mặc dầu các chi tiết kỹ thuật cũng chả có chi gọi là bí mật quốc gia nhưng breach of contract vẫn là điều không nên làm. Mong các anh thông cảm.

Kính chào,

thơ

DƯỜNG NHƯ

*Dường như một nét ngọc ngà
Cũng làm ta nhớ đậm đà mê say*

*Dường như một suối tóc bay
Cũng làm ta nhớ dáng gầy kiều sa*

*Dường như một thoáng lướt là
Cũng làm ta nhớ thướt tha dáng người*

*Dường như một cánh chim trời
Cũng làm ta nhớ một thời cô đơn*

*Dường như một dặm đường trường
Cũng làm ta nhớ nỗi buồn xa nhau*

*Dường như một thuở ban đầu
Cũng làm ta nhớ khổ đau suốt đời*

*Dường như một cánh sao rơi
Cũng làm ta nhớ bên trời thiếu em*

*Dường như một tiếng điệu êm
Cũng làm ta nhớ bao đêm ân tình*

*Dường như một ánh mắt nhìn
Cũng làm ta nhớ bóng hình ngày xưa*

*Dường như một chút tình cờ
Cũng làm ta ứa lệ mờ trên mi*

Nguyễn Khoa